

"Lo Passador no és un pont i prou, és un pas sobre el Delta"

ENTREVISTA Diego Cobo i Ingrid Raventós

enginyers de Lo Passador

BARCELONA Clara Blanchar

Diumenge farà dos anys de la inauguració de Lo Passador. La comitiva d'autoritats d'aquell 30 de setembre ha donat pas a un dia a dia en què els habitants de Deltebre i Sant Jaume transiten (3.100 vehicles diaris) però també gaudeixen del pont: passejant, pedalant o badant. Lo Passador és obra dels enginyers Diego Cobo (Barcelona, 1968) i el txec Jiri Strasky (Brno, 1946). Cobo reflexiona sobre l'obra i el seu ús i també hi diu la seua l'enginyera Ingrid Raventós (Amputa, 1975). Tots dos són socis de Tec-Cuatro, l'empresa que, a més de firmar el pont, en va dirigir les obres.

Pregunta: Per què es van presentar

PROJECTE

"Que l'autor del pont el construísca no és habitual en les obres del govern i va ser un encert"

al concurs d'idees que va convocar la Generalitat?

Diego Cobo: Era un pont singular. La Ingrid és del territori, i vam pensar que el millor que podíem fer era associar-nos amb un enginyer de prestigi mundial com Jiri Strasky. Ens atreia pensar el pont encaixant-lo a l'entorn, perquè Lo Passador no és un pont i prou. És la relació entre dos pobles i dos bandes del Delta, un entorn molt especial.

P: Quins elements creuen que els van fer guanyar?

D.C.: Teníem molt clar que el pont havia d'estar connectat amb

els passejos de la vora del riu i això no ho preveia ningú. L'altre punt fort va ser l'aposta per la calçada de vianants. El concurs obligava a fer una doble calçada, però no separada ni tan gran. Vam córrer un risc, ens en podien haver desqualificat...

Ingrid Raventós: Abans del pont el pas es feia amb la barca, que també era una atracció turística. Dos voreres estretes no haurien permès gaudir del paisatge.

P: Eren conscients que, a banda del trànsit, el pont acabaria tenint un ús purament lúdic?

D.C.: Una mica sí. La idea inicial ja preveia que estructuralment les dos bandes havien de ser simètriques. En ser tan ampla, la calçada per a vianants permetia diferents usos: les baranes per contemplar i amb els panells informatius sobre la història dels barquers, els bancs, el carril bici integrat a l'anella ciclista...

P: Que la banda per a vianants mirés al Delta devia ser una decisió inqüestionable.

I. R.: Sí, el passeig havia de mirar a la desembocadura, és l'última vista que tens des del riu cap al mar. El pont està ple de referències al riu: els panells, la xapa que recull els cables és com una vela, els llauts...

P: Per què van apostar per un pont penjant?

D.C.: Strasky és especialista en ponts penjants, els que s'aguanten per la força dels cables d'acer, que normalment són molt llargs. Lo Passador és a petita escala, però encaixava en el concurs, que limitava l'alçada a 20 metres, per minimitzar l'impacte, que no trenqués amb la planúria del Delta. Tècnicament, la construcció també va ser una novetat, alçant la part central des del mateix riu.

Diego Cobo i Ingrid Raventós. / C.B.

P: I les decisions més estètiques?

D.C.: El blanc és el color més neutre, un altre hauria quedat fora de lloc. Respecte a la il·luminació, vam fer un estudi perquè fos discreta. A la zona de vehicles els punts de llum estan integrats a les barreres, i a la de passeig és il·luminació rasant. Tampoc contamina les piles, es tractava que el pont es veiés però que no fos monumental.

P: Com va anar l'execució de l'obra?

D.C.: Que l'autor del pont el construísca no és habitual en les obres de la Generalitat, i va ser un dels altres encerts. Participar en tot el procés fa que el producte final siga millor, més fidel al projecte i pots fer-hi correccions perquè interactue amb l'obra. A més, la major part de la gent que va construir el pont era del Delta, i tothom en cuidava molt els detalls. Es veu en el pont i es veu en la urbanització, l'entorn del restaurant Lo Racó del Riu...

I. R.: Des del concurs ja vam tractar amb molta cura els elements pre-

existents, i en el cas del restaurant els ha quedat molt bé, els ha canviat les vistes. També vam tindre en compte les preocupacions dels arrossaires, que patien per si no hi podrien passar les segadores. Una altra cosa bona va ser l'aprofitament dels estreps, l'espai on arriben els cables i comença el pont, que normalment estan plens de terra. A la banda de Sant Jaume hi ha el club de rem. A Deltebre l'ajuntament ha decidit què hi fa.

P: Com van triar el nom de Lo Passador?

I. R.: L'historiador Jordi March, de Tortosa, ens va proposar aquest nom per tot el que simbolitzava, un l'homenatge als passadors. Tot i que ha acabat sent "lo pont".

P: Estan contents amb el resultat?

D.C.: Sí, i tant. Tant de bo tinguéssim un projecte així cada any. Va ser una oportunitat molt gran, un projecte singular, executar l'obra... des del 2006 al 2010 va ser molt emocionant.

I. R.: I al Delta... ■